

KABAI LÓRÁNT

álló nap szíves türelmünket és megértésünket kérték,
a késések voltak menetrendszerűek, a debreceni nagyállomáson
több vonat vesztegelt, mint egy kezemen megszámolni;
a másik foglalt ismét – hibáival kecses ez a nap. „engem az
érdekel, ami szépség nélkül tetszik” – írtam egyszer, hogy
mára belássam, ez talán merőben személyes szépségtulajdonítás,
de a saját élmény megosztható. akár egy szemsarokban bújó,
nem ragasztott flastrom, tiszta tekintet ígésző anyajegy, nézzek föl,
bájos mosoly kissé elcsúszott fogsorral – és mint aki társra talált,
tudom, amit. késsenek csak azok a vonatok, legyünk most még bő
kétszáz versztára egymástól, nem ülünk már sokáig külön, csendesen,
mint finom pibék deréktájon – de attól sem félünk, hogy ha fel-
tesszük a kérdést, azzal meg is válaszoljuk –, furcsán formált
mellek derűs kézkosárban, váratlan pigmentsűrűsödés a bőrön.
az utolsó vonat, azt hiszem, pontosan ér a célállomásra.

várhatatlan halálhírrrel üt ki közletről
egy túlpibent reggel, az épp puhagyolcs-pozsonyban.
megkapaszkodva káromkodom magamban (itt alig
is értené bárki). nem is oly régen gondoltam ilyen
csúnyákat. kényszer és kötelezettség: beülök egy
autóba. senki nem tud semmit. vöröskő vára; neki
tetszett volna. nekem most semmi sem. a kocsmában
a bejárati üveg elé ülök, kifelé nézek csupán,
a vakító fénybe. hogy utána ne lássak semmit.
valószínűtlenül üres az ég. „nemigen van isten.”

(2019. június 3.)

FARKAS ARNOLD LEVENTE

nem ember,

jézus krisztus jeruzsálem
ben halt meg, szigetmomos
tor, tizenkilenc január tíz,
csütörtök, caesar róma
ban, szent városok profán
pora issza a kiontott vér
ízét és illatát tavasszal,
kiesett a toll a kezem

*ből, kell e reflektálnom
a nyelven kívüli világra,
víz által körülhatárolt
szárazföld, a név neve
francia nyelven, lovak
hajítására szolgáló esz
köz, pokol, purgatórium,
paradicsom, elnyeri ju
talmát minden áruló a
képzeletbeli tájakon, az*

*jézus krisztus kolostorok
ban lakozó szerzetesek
ben lakozik, pócsmegyer,
tizenkilenc január tizenegy,
péntek, a ti buddhátok,
mondja a keresztény, a ti
jézusotok, mondja a budd
hista, haragomon fel nem
indulok, nem pusztítom el
efraimot, mert isten va
gyok, nem ember, nem le
lem örömöm a pusztítás*

*jézus krisztus lélek
és igazság, pócsmegyer,
tizenkilenc január tizen
kettő, szombat, kolos
torok mélyén lakozó
szerzetesek mélyén lako
zik, barna szerint az
ember az, aminek tart
ja magát, rossz ember
vagyok, vesszővel válasz*

*jézus krisztus minden
ott ül, pócsmegyer, tizenki
lenc január tizenhárom, va
sárnap, mint az alázat, e
felé a jel felé gravitál min
den jelentés, testek között
a mozdulat, a templom
párkányára ül, a mélység
fölé lógatja lábait, elmú
lik minden teremtett do*

*log az ég alatt, a szem, a
test, a világ, miattatok í
rom ezt, hogy örömtők*

kovásztalan,

*amikor megszülettem,
szentendre, tizenkilenc
március tizenegy, hétfő, a
nyám szüzességét belülről
vettem el, belülről vet
tem el, miként a gondolat,
anyám az örökkévalóság
nevével ijesztgeti a halott
időt, anyám teste a kemen
ce, az én testem benne
a kenyér, kovásztalan, je
lentést hordozok, miként
a jeltelen magány, istent*

*betlehemben születtem
az idő kezdete előtt, szi
getmonostor, tizenkilenc
március tizenkettő, kedd,
isten az istentől, világos
ság a világosságtól, való
ságos isten a valóságos
istentől, szavak és alle
góriák című versemet
tizenkétévesen írtam a
jeruzsálemi templomban,
születtem, de teremtmény
nem vagyok, teremtmény*

*cudar dolog a bűn, pócs
megyer, tizenkilenc március
tizenhárom, szerda, halott
a nyelv, szavak híján a test
boldogtalan, hatalmam van
betegségek fölött, gyönyör
ködtetve gyógyítok, miként a
szűz testében virgonc hímvesz
sző, kivégeznek még hétvége
előtt, a helytartó tiszta*